

УДК 339.92(477+438)

ЧОРНА Наталія,

д. і. н., професор кафедри філософії та економічної теорії
Вінницького торговельно-економічного інституту КНТЕУ

УКРАЇНСЬКО-ПОЛЬСЬКЕ ЕКОНОМІЧНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

Проаналізовано розвиток економічного співробітництва між Україною та Республікою Польща у період після вступу останньої до Європейського Союзу. Досліджено динаміку головних його показників та дано їм оцінку. Обґрунтовано важливість впливу Польщі на реалізацію Україною стратегії європейської інтеграції, досягнення нею союзних стандартів.

Ключові слова: Україна, Республіка Польща, економічне співробітництво, Європейський Союз, інтеграція.

Черная Н. Украинско-польское экономическое сотрудничество. Проанализировано развитие экономического сотрудничества между Украиной и Республикой Польша в период после вступления последней в Европейский Союз. Исследована динамика основных его показателей и дана им оценка. Обоснована важность роли Польши в реализации Украиной стратегии европейской интеграции, достижения ею союзных стандартов.

Ключевые слова: Украина, Республика Польша, экономическое сотрудничество, Европейский Союз, интеграция.

Постановка проблеми. Інтеграція до Європейського Союзу як один із головних пріоритетів зовнішньої політики України актуалізує проблему економічного співробітництва з державами-членами євро-спільноти, чільне місце серед яких з повним правом посідає Республіка Польща (РП). На користь співпраці з Польською державою, зокрема, вплинули усталені політичні, соціальні та господарські зв'язки, спільність кордону, а також політика сприяння, що її стосовно євроінтеграційних устремлінь нашої держави демонструє урядова Варшава. З-поміж понад двадцяти стратегічних партнерів, що їх має Україна, відносини з Польщею, на загальне переконання експертів, найбільше відповідають заявленому формату та є стратегічними де-факто. Проте якщо відповідність політичної складової співпраці рівню стратегічного партнерства не піддають сумніву, адекватність співпраці в економічній сфері – питання дискусійне.

Економічне співробітництво між Україною та Польщею, підгрунття якого було закладено у період перебування двох держав у складі соціалістичного табору, зокрема й членства у Раді економічної взаємодопомоги, підстави для активізації та поглиблення отримало зі здобуттям ними політичної незалежності. Значний вплив на відносини сторін справив вступ до Євросоюзу (ЄС) Польщі (1 травня 2004 р.): відтоді, співпрацюючи з сусідом на своєму західному кордоні, Україна мусить зважати на його приналежність до спільноти та союзні вимоги й правила.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Свідченням актуальності проблеми економічного співробітництва між Україною та Республікою Польща, окрім практичної її значущості для кожної з держав, є науковий доробок, сформований за тематикою. Перші праці, в яких аналізували аспекти економічної взаємодії між двома державами в контексті впливу на неї інтеграції Польщі до ЄС, вийшли з друку незадовго до зазначеної події (В. Мельник, Я. Ошуркевич, Є. Савельєв, В. Сироватка, С. Чеботар, Р. Якімович [1–3]). Ідеться про аналіз та прогнозування перспектив розвитку співпраці в контексті розширення кордонів спільноти. Упродовж наступних років і до сьогодні проблема привертає інтерес науковців, залишається предметом дослідницького пошуку не лише українських, а й зарубіжних, насамперед польських, авторів [4–9]. Водночас комплексних студій торговельно-економічної співпраці між двома державами досі бракує, що й зумовило вибір предмета дослідження.

Метою статті є аналіз економічного співробітництва між Україною та Республікою Польща у період після вступу останньої до ЄС, з'ясування тенденцій розвитку й оцінка сучасного його стану.

Матеріали та методи. Теоретико-методологічною основою дослідження є фундаментальні положення економічної теорії, роботи українських та зарубіжних учених-економістів, фахівців у сфері міжнародних економічних відносин та європейської інтеграції. Наукове дослідження проблеми здійснено на засадах об'єктивності, системності, всебічності, наступності. Комплексний характер роботи забезпечено шляхом творчого використання і поєднання загальнонаукових та спеціальних методів, зокрема, узагальнення, аналізу та синтезу (для обґрунтування змісту й означення специфіки торговельно-економічного співробітництва між Україною та Польщею), статистичного аналізу (для з'ясування тенденцій його розвитку), системного аналізу (для визначення напрямків та перспектив співпраці).

Результати дослідження. Українсько-польські відносини, що мають давню традицію, із розпадом СРСР та підконтрольних йому Організації Варшавського договору і Ради економічної взаємодопомоги значно еволюціонували, зокрема, на середину 90-х років ХХ ст. вони вийшли на рівень стратегічного партнерства і впродовж наступних років визнавалися кожною з держав як пріоритетні. На відміну від політичної складової, яка, на загальне переконання, загалом відповідає зазначеному формату співпраці, торговельно-економічне співробітництво суттєво

їй поступається. Не останню роль у цьому відіграє системна несумісність економік держав-сусідів, спричинена насамперед значною узалежненістю економіки України від економіки Радянського Союзу, з розпадом якого народногосподарські зв'язки нашої держави виявилися розірваними. Негативно на співпраці двох держав позначилися незавершеність процесів реформування української економіки, брак в офіційного Києва виваженої стратегії економічного розвитку, зосередженість на досягненні короткострокових тактичних цілей. На тлі стабільного зростання, що його демонструвала польська економіка, рухаючись шляхом європейської інтеграції, патовість ситуації в Україні видавалася все більш очевидною, а перспективи міждержавної співпраці все більш сумнівними.

Прогнози щодо розвитку торговельно-економічного співробітництва між двома державами після вступу Польщі до ЄС були здебільшого песимістичними. У публікації в газеті «День» С. Сироватка, посилаючись на прогнози Міністерства економіки України, Міністерства закордонних справ України (МЗС) та Центру ім. О. Разумкова, очікувані втрати українських експортерів визначав на рівні 250 млн дол. США, 500 млн євро та 360 млн євро відповідно [1]. Пророкуючи Україні численні втрати впродовж 2004–2005 рр., тоді «негативним шоком» назвав їх перший заступник міністра МЗС України з питань європейської інтеграції О. Чалий [2].

Проте, як засвідчив час, прогнози не справдилися, а польський ринок і далі залишався важливим сегментом реалізації економічного потенціалу України [9, с. 26]. Вельми позитивним для нашої держави, зокрема, стало недостатньо активне використання польськими підприємцями можливостей, які давало їм відкриття кордону із країнами Євросоюзу [9, с. 154].

Важливим напрямом взаємовідносин між Україною та Республікою Польща протягом аналізованого періоду було співробітництво у торговельній сфері (див. *табл. 1*). Одразу після вступу Польської держави до Європейського Союзу сукупний оборот торгівлі між двома державами стрімко зростає, сягнувши рекордних 6 520 млн дол. США у 2008 р. Обсяг польського імпорту в Україну становив 4 191 млн дол. США, українського експорту до Польщі – 2 329 млн дол. США. Негативне сальдо торговельного балансу, що у взаємовідносинах України з Польщею (за винятком 2007 р.) стало візитівкою співпраці, тоді досягло максимальної позначки в 1 863 млн дол. США.

Тенденція, небезпечна для нашої держави, водночас була бажаною для Польщі: Україна виявилася однією з небагатьох країн, у торгівлі з якими вона зберігала позитивне сальдо. Серед чинників, що зумовлювали зацікавленість польських експортерів в українському ринку, найбільш принциповими були стабільні ціни, значна сировинна база, добре розвинені шляхи сполучення. Окрім того, переконаний В. Каліта, Україна сприймалася у Варшаві як міст, через який було легко входити на більш віддалені ринки, привабливі для зовнішнього обміну, зокрема ринки

Росії та азійських республік колишнього Радянського Союзу [6, с. 286]. Певну роль відіграла також недостатня доступність у короткостроковій перспективі для польських товарів західноєвропейського ринку. За таких умов значимість для РП торговельних зв'язків із нашою державою була більше, ніж очевидно. Інакше, відповідно, порушення торговельних відносин з Україною загрожувало Польщі втратою великого ринку збуту для продукції національних виробників.

Таблиця 1

**Динаміка торговельного обороту України з Польщею
у 2004–2015 рр., млн дол. США**

Рік	Експорт		Імпорт		Сукупний товаро- оборот	Сальдо
	Вартість	Відсоток у загальному обсязі	Вартість	Відсоток у загальному обсязі		
2004	979	3,0	968	3,3	1 947	11
2005	1 010	3,0	1 388	3,9	2 398	-378
2006	1 344	3,5	2 085	4,8	3 429	-742
2007	2 884	3,3	1 637	2,2	4 521	1 248
2008	2 329	2,3	4 191	3,4	6 520	-1 863
2009	1 213	3,1	2 080	2,3	3 293	-867
2010	1 787	3,5	2 788	4,6	4 575	-1 001
2011	2 794	4,1	3 183	3,8	5 977	-389
2012	2 576	3,7	3 567	4,1	6 143	-990
2013	2 547	4,0	4 068	5,3	6 615	-1 520
2014	2 644	4,9	3 070	5,6	5 714	-426
2015	1 977	5,2	2 324	6,2	4 301	-347

Розроблено автором на основі [10]

Негативне сальдо нашої держави у торгівлі з Польщею, з-поміж решти, спричиняв порівняно нижчий потенціал української економіки, значна її узалежненість від російських енергоносіїв, переважно сировинний, низько- та середньонизькотехнологічний характер експортованої продукції тощо. Посилаючись на специфіку експортної та імпоротної складових товарообігу, науковці знаходили їх такими, що не лише не стимулювали розвиток національної економіки, а навпаки, закладали передумови для закріплення за нашою державою статусу відсталого периферії. Переваги української сторони щодо реалізації свого експортного потенціалу, окрім того, на думку В. Борщевського, нівелювалися суб'єктивними бар'єрами, зокрема, низькою моральною якістю та неадекватними фаховими навичками українських підприємців, високим рівнем корумпованості владного середовища, а також низькою якістю переважної частини споживчих товарів українського виробництва [5, с. 158–160]. З огляду на це, а також брак спільних банків,

обмалює українсько-польських підприємств та невідпрацьованість економічних зв'язків, стратегічне партнерство між двома державами визнане таким, що існує переважно на папері та всіляко гальмується [3, с. 7].

У 2009 р., з огляду на скорочення темпів економічного зростання у Польщі (5,1 % у 2008 р. до 1,7 % у 2009 р.) та стрімке падіння внутрішнього валового продукту (*далі* – ВВП) в Україні (на 15,1 %), несприятливу цінову кон'юнктуру й коливання курсів злотого й гривні, спричинені світовою економічною кризою, сукупний товарооборот між двома державами скоротився більше ніж удвічі та становив 3 293 млн дол. США. Український експорт до Польщі та польський імпорт в Україну становили 37 % та 63 % відповідно. Показовим за таких умов виявився факт суттєвого вдосконалення структури українського експорту: традиційно переважаюча сировинна складова зазнала відчутного витіснення готовою продукцією, обсяги якої суттєво зростали.

Упродовж 2009–2013 рр. ознакою торговельного співробітництва між двома державами стало стрімке зростання сукупного товарообороту. Польський імпорт в Україну порівняно з українським експортом до Польщі зростав відчутно швидшими темпами. Як наслідок, сальдо торговельного балансу нашої держави у торгівлі з сусідом на західному кордоні станом на 2013 р. сягнуло –1 520 млн дол. США. Протягом двох останніх років, насамперед з огляду на кризовий стан української економіки, спричинений політичною нестабільністю, анексією Криму та воєнними діями на Донбасі, а також девальвацією гривні та зниженням цін на основні статті українського експорту, торгівля між нашими двома державами демонструвала скорочення сукупного товарообороту. І, що показово, якщо у 2014 р. його обсяг зменшився на 14 %, то у 2015 р. – на майже 25 %. Згідно з офіційною інформацією головними пунктами українського експорту до Польської держави у 2015 р. були: руди, шлаки та зола, чорні метали, електричні машини і устаткування, насіння і плоди олійних рослин. Польський імпорт до України, відповідно, представлений здебільшого мінеральним паливом, нафтою і продуктами її перегонки, пластмасами та полімерами.

Попри не надто втішні тенденції, упродовж аналізованого періоду Республіка Польща незмінно залишалася одним із головних торговельних партнерів України. За результатами 2012 р. у торгівлі з Україною Польща посіла п'яте місце серед країн світу, а в 2013–2015 рр. піднялася на щабель вище, ставши четвертим за важливістю партнером нашої держави (*див. рис. 1*). Упродовж усього періоду міждержавної взаємодії Республіка Польща залишалася головним торговельним партнером України у регіоні Центрально-Східної Європи. Водночас для Польщі наша держава була одним із ключових партнерів серед країн – членів Співдружності Незалежних Держав (СНД), поступаючись лише Російській Федерації.

Як впливає з *табл. 1*, протягом аналізованого періоду торговельне співробітництво України та Польщі є динамічним, що повною

мірою відповідало загальносвітовій тенденції посилення взаємодії країн світу у сфері торгівлі та відображало залежність зовнішньоекономічного сектору двох держав від факторів зовнішнього та внутрішнього середовища.

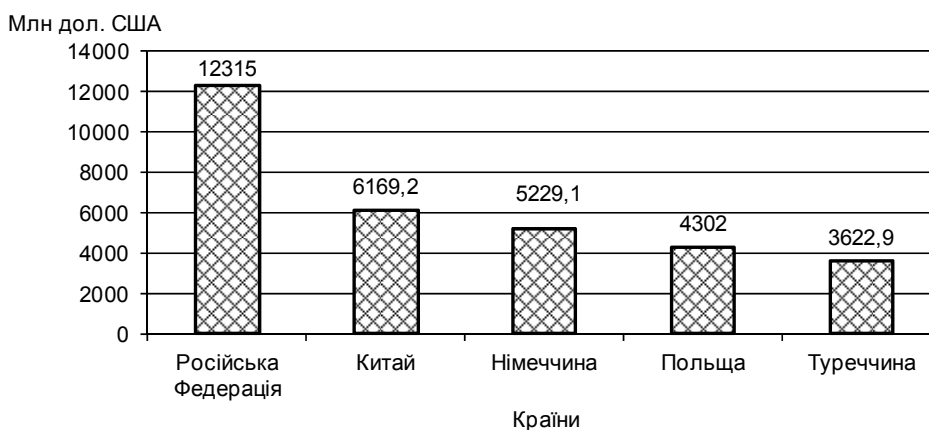

Рис. 1. Головні країни-партнери України у зовнішній торгівлі товарами станом на 31.12.2015 р. [11]

Зі вступом Польщі до Європейського Союзу значно активізувалося інвестиційне співробітництво між двома державами. На відміну від торговельної взаємодії, його динаміка виявилася менш суперечливою (див. табл. 2). Невпинно зростаючи, максимального значення – 935,8 млн дол. США – польські інвестиції в економіку України досягли у 2010 р., перевищивши обсяг інвестиційних потоків 2004 р. у майже п’ять разів. Упродовж 2013–2015 рр., з огляду на різке погіршення інвестиційного клімату, обсяг польських капіталовкладень в Україну різко скоротився, сягнувши наприкінці 2015 р. позначки 785,9 млн дол. США. Як наслідок, РП зайняла одинадцяту сходинку у списку держав, що інвестували в Україну (1,8 % у загальному обсязі іноземних інвестицій). За польськими інвесторами, які найактивніше заявили про себе на заході України та у місті Києві, – фабрика будівельної кераміки «Церсаніт», фабрика паркету «Барлінек», меблева фабрика «Новий Стиль», фабрика упаковки «Кен-Пак», фабрика автозапчастин «Інтер-Гроклін», фабрика металообробки «Полімекс-Мостосталь», банк «Кредобанк», «Плюс-банк», кластерне утворення «Агромісто».

Стосовно українських інвестицій до Польщі, то протягом перших десяти років, що минули за вступом РП до Євросоюзу, їх обсяг зріс у 188 разів (із 0,3 до 56,4 млн дол. США). Обґрунтовуючи активізацію українських інвестицій у польську економіку, С. Лебедько [7], зокрема, звертає увагу на прагнення вітчизняних бізнесменів закріпитися на ринках Євросоюзу, найбільш перспективним трампліном для виходу на які є Польща. Серед українських інвесторів, для яких ця країна стала свого роду інвестиційним магнітом, найбільшим є Індустріальний союз Донбасу, найдорожчим дітищем якого виявився металургійний завод «Гута Ченстохова», придбаний за 307 млн євро. До найбільших

підприємств Польщі, в які інвестували українські підприємці, крім того, належать Варшавський автомобільний завод (інвестор «Авто-ЗАЗ»), суднобудівний завод «Сточне Гданське» (інвестор «ІСД»), «Гута Покуй» (інвестор «Приват»), завод освітлювальних приладів «Геліос» (інвестор «Іскра»), плодOPERERобний завод T. V. Fruit Dwikozy (інвестор T. V. Fruit), Мазовецький сироварний завод Ostrowia (інвестор Milkiland). Загалом станом на 31 грудня 2015 р. українські інвестиції у польській економіці, за даними Держстату України, становили 50,1 млн дол. США (0,8 % у загальному обсязі інвестицій за кордоном), що вивело Польщу на п'яту позицію у списку держав, в які інвестували українці (див. рис. 2).

Таблиця 2

Динаміка інвестиційної взаємодії між Україною та Польщею у 2004–2015 рр.

Рік	З Польщі в Україну		З України в Польщу	
	Обсяг, млн дол. США	Відсоток у загальному обсязі інвестицій за кордоном	Обсяг, млн дол. США	Відсоток у загальному обсязі інвестицій за кордоном
2004	192,3	2,3	0,3	2,3
2005	224,0	1,4	21,3	1,4
2006	366,0	1,7	24,2	1,7
2007	670,5	2,3	30,1	2,3
2008	694,7	1,9	46,9	1,9
2009	864,9	2,2	49,4	2,2
2010	935,8	2,1	49,1	0,7
2011	875,5	1,8	48,2	0,7
2012	916,4	1,7	54,2	0,8
2013	845,4	1,5	56,4	0,9
2014	831,2	1,8	52,6	0,8
2015	785,9	1,8	50,1	0,8

Розроблено автором на основі [10]

Аналіз інвестиційного співробітництва двох держав свідчить про суттєве перевищення обсягу польських інвестицій в Україну порівняно з обсягом інвестування українськими підприємцями у Польську державу. Упродовж аналізованого періоду його розмір суттєво скоротився. Якщо польські інвестиції переважали вартість українських у 641 раз, то у 2015 р. – у 15,6 раза. Така ситуація значною мірою обумовлена порівняно вищою активністю українських інвесторів: обсяг коштів, інвестованих ними у польську економіку, збільшився у 167 разів (з 0,3 млн дол. США у 2004 р. до 50,1 млн дол. США у 2015 р.), тоді як інвестиційні потоки, спрямовані польськими підприємцями в Україну,

зросли більше ніж у чотири рази (з 192,3 млн дол. США у 2004 р. до 785,9 млн дол. США у 2015 р.). Попри це, за офіційною статистикою, протягом аналізованого періоду вартість взаємних інвестицій, розміщених українськими та польськими підприємцями в обидві держави, не перевищувала 2,3 %, а за підсумками попереднього року виявилася ще меншою, що свідчить про брак інвесторів по обидві сторони кордону та взаємну зацікавленість у розвитку співпраці. Зокрема, у Польщі зі вступом держави до ЄС відчутно активізувалася присутність польських інвесторів в економіці країн – членів спільноти. Останні, на відміну від України, для якої характерні високий рівень корупції та непрозорість законодавства, з погляду польського бізнесу, є інвестиційно більш привабливими. Щодо українських інвесторів низький рівень їх присутності у польській економіці, на думку А. Мазаракі та Т. Мельник, обумовлений насамперед браком ресурсів, а також деяким недооцінюванням потенціалу Польщі [8, с. 261].

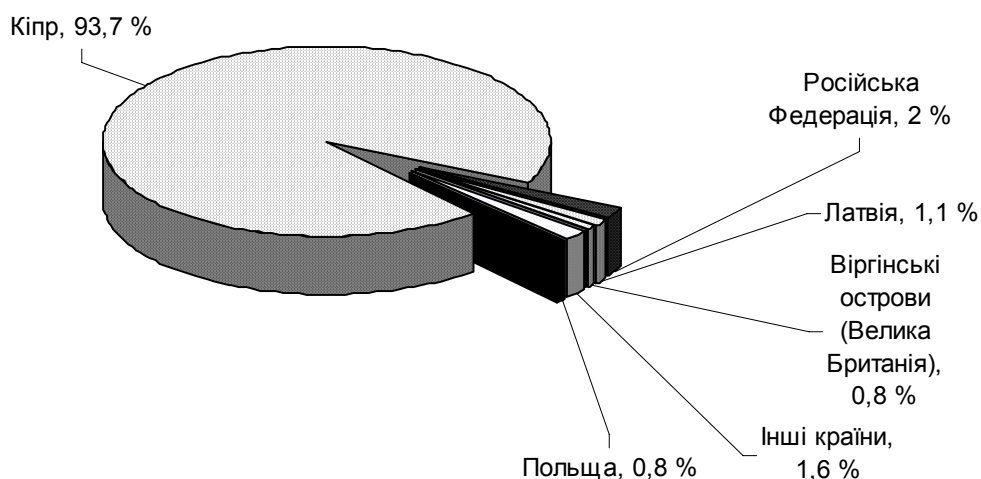

Рис. 2. Прямі інвестиції (акціонерний капітал) з України в економіці країн світу станом на 31.12.2015 р. [10]

Аналіз економічного співробітництва України та Польщі засвідчує надзвичайно низький рівень реальної інтегрованості між собою їх економік. Найбільших проблем, на переконання В. Борщевського, співпраці сторін завдають невідповідність податкового законодавства, міжбюджетних відносин, регіональної політики, регулювання зовнішньоекономічної діяльності тощо [4, с. 12]. Даються взнаки, окрім того, структурна несумісність економік, низький рівень купівельної спроможності українців, різниця у формах власності (тоді як в Україні домінують великі підприємства державної та колективної власності, у Польщі – малі та середні підприємства приватної власності), нерациональна структура зовнішньої торгівлі, незадовільний стан прикордонних контрольних пунктів, нечітка система сертифікації продукції, обмеженість доступу до інформації, потрібної для ведення

бізнесу тощо. Зважаючи на поглиблення системної кризи в Україні, негативні тенденції у сфері торговельного та інвестиційного співробітництва між обома державами триватимуть.

Для забезпечення розкриття інтеграційного потенціалу української та польської економік, сприяння наближенню України до ЄС виправданою є реалізація нашими двома державами низки відповідних заходів: узгодження податкового законодавства, створення міждержавних інформаційних баз у сфері інвестування та високих технологій, реалізація сучасних науково-дослідних та навчально-освітніх програм, поглиблення фінансово-банківської співпраці, активізація транскордонної взаємодії, модернізація транспортної інфраструктури та інфраструктури пропускних пунктів тощо. Їх виконання сприятиме реалізації потенціалу економічної співпраці між Україною та Польщею і одночасно наповненню стратегічного партнерства між ними конкретним змістом [12].

Висновки. Вступ Республіки Польща до Європейського Союзу позначився на її економічному співробітництві з Україною. Проте попри песимістичні прогнози, набуття Польщею членства в ЄС не мало для нашої держави різко негативних наслідків.

Значне негативне сальдо торговельного балансу України та суттєве її відставання від сусіда на західному кордоні за обсягами інвестицій, вкладених у польську економіку, що впродовж аналізованого періоду характеризували економічне співробітництво між двома державами, є традиційними для українсько-польської взаємодії та спричинені, насамперед, низьким рівнем конкурентоспроможності української економіки, істотним її відставанням за низкою показників від економіки Польщі. Як наслідок, продукція національних виробників здебільшого не витримує конкуренції на ринку країн – членів ЄС (у тому числі польському), а українські підприємці неспроможні реалізовувати ефективні інвестиційні проекти за таких умов. Економічний потенціал міждержавної взаємодії України та Польщі реалізовано неповністю, а співпраця в економічній сфері далі є вадодою стратегічного партнерства між ними.

Як зазначав В. Борщевський, «пошук шляхів до поліпшення ситуації та поглиблення економічного співробітництва України і Польщі лежить у площині зміни принципів ведення і підходів до формування економічної політики України» [5, с. 275–276]. Готуючись до вступу в ЄС, Польща реалізувала низку заходів, які забезпечили приведення економіки у відповідність до європейських стандартів. Отже, проблеми у співпраці двох держав обумовила ситуація, що склалася в економіці України. Її вирішення, з-поміж решти, передбачає реалізацію в Україні політики конкурентного порядку, наближення українського законодавства до норм та стандартів ЄС, активізацію та поглиблення міжрегіонального і транскордонного співробітництва.

Зважаючи на практичну значимість для України та Польщі економічної складової партнерства, а водночас недостатню осмисленість попереднього досвіду, продовження дослідження тематики є актуальним.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Сироватка С. Два фронти. Стратегічні питання економічних відносин Польщі й України залишаються без відповідей / С. Сироватка // День. — 2004. — 29 січ.
2. Силіна Т. Олександр Чалий: «Ми – хороші учні Європейського Союзу» / Т. Силіна // Дзеркало тижня. — 2003. — 14 листоп.
3. Соскін О. Моделі розвитку країн посткомуністичного простору / О. Соскін // Економічний часопис. — 2000. — № 6. — С. 6–7.
4. Борщевський В. В. Оптимізація українсько-польського економічного співробітництва в процесі наближення України до ЄС : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня д-ра екон. наук : спец. 08.00.02 / В. В. Борщевський. — К., 2009. — 32 с.
5. Борщевський В. Українсько-польське економічне співробітництво в умовах євроінтеграції : монографія / В. Борщевський. — Л. : Аверс, 2007. — 328 с.
6. Каліта В. Україна в польській зовнішній торгівлі / В. Каліта // Регіональна економіка. — 2007. — № 1. — С. 282–289.
7. Лебедько С. Польща как трамплин для выхода на рынки ЕС : общественно-политическая литература / С. Лебедько // Діловий вісник. — 2007. — № 12. — С. 7.
8. Мазаракі А. А. Двостороннє співробітництво України та Польщі : стан та можливості активізації / А. А. Мазаракі, Т. М. Мельник // Формування ринкових відносин в Україні. — 2010. — № 12. — С. 257–266.
9. Столярчук Я. М. Польща в євроінтеграційних пріоритетах України / Я. М. Столярчук // Економіка та держава. — 2005. — № 9. — С. 25–27.
10. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. — Режим доступу : www.ukrstat.gov.ua.
11. Офіційний сайт Посольства України в Республіці Польща [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://poland.mfa.gov.ua>.
12. Товарообіг між Україною і Польщею можна збільшити втричі [Електронний ресурс]. — Режим доступу : http://espresso.tv/news/2015/04/07/tovaroobih_mizh_ukrayinoyu_i_polscheyu_mozhna_zbilshyty_vtrychi_posol.

Стаття надійшла до редакції 14.04.2016.

Chorna N. Ukrainian-Polish economic cooperation.

Background. *Economic cooperation between Ukraine and Poland, the foundations of which were laid when the two countries were a part of the socialist camp, gained the grounds for strengthening and deepening after their obtaining political independence. Poland's accession to the European Union has made a significant impact on the relationship of the parties, since from that time on working with its western neighbor Ukraine must take into consideration Poland's membership in the European community and comply with Union requirements and regulations.*

The aim of the first publications researching the aspects of economic cooperation between the two countries in the context of its impact on Poland's integration with the European Union were published shortly before the event. In the following years and until now this issue has been the subject of research not only for Ukrainian, but also for foreign, especially Polish authors.

Material and methods. *The complex nature of the work is achieved via creative use and combination of general and specialized methods, including generalizing, analysis and synthesis, statistical analysis, system analysis.*

Results. *The development of economic cooperation between Ukraine and Poland covering the period after Poland's entry in the EU has been analyzed. The existence of disappointing for our country trends in the relations between the parties has been discovered: in the period under analysis the trade balance of Ukraine remained mostly negative, and the volume of investments in the Polish economy has significantly lagged*

behind the value of Polish investments in the Ukrainian economy. The analysis showed an extremely low level of real integration between Ukrainian and Polish economies.

Conclusion. *Significant negative trade balance of Ukraine and its considerable lagging behind from its neighbor on the western border in terms of investments in the Polish economy, are primarily caused by low competitiveness of the Ukrainian economy as well as significant backlog of a number of Ukrainian economic indicators. The solution to this situation, among other things, involves the implementation of the competitive order policy in Ukraine, approximation of Ukrainian legislation to the EU standards, the intensification and deepening of interregional and cross-border cooperation.*

Keywords: Ukraine, Poland, economic cooperation, European Union, integration.

REFERENCES

1. Syrovatka S. Dva fronty. Stratehichni pytannya ekonomichnykh vidnosyn Pol'shchi y Ukrayiny zalyshayut'sya bez vidpovidey / S. Syrovatka // Den'. — 2004. — 29 sich.
2. Sylina T. Oleksandr Chalyy : «My – khoroshi uchni Yevropeys'koho Soyuzu» / T. Sylina // Dzerkalo tyzhnya. — 2003. — 14 lystop.
3. Soskin O. Modeli rozvytku krayin postkomunistychnoho prostoru / O. Soskin. Ekonomichnyy chasopys. — 2000. — № 6. — S. 6–7.
4. Borshchevs'kyy V. V. Optymizatsiya ukrayins'ko-pol's'koho ekonomichnoho spivrobitnytstva v protsesi nablyzhennya Ukrayiny do YeS : avtoref. dys. na zdobuttja nauk. stupenja d-ra ekon. nauk : spets. 08.00.02 / V. V. Borshchevs'kyy. — Kiev, 2009. — 32 s.
5. Borshchevs'kyy V. Ukrayins'ko-pol's'ke ekonomichne spivrobitnytstvo v umovakh yevrointehratsiyi / V. Borshchevs'kyy. — L. : Avers, 2007. — 328 s.
6. Kalita V. Ukrayina v pol's'kiy zovnishniy torhivli / V. Kalita // Rehional'na ekonomika. — 2007. — № 1. — S. 282–289.
7. Lebed'ko S. Polsha kak trampolin dlya vyihoda na ryinki ES : obschestvenno-politicheskaya literatura / S. Lebedko // Dilovyy visnyk. — 2007. — № 12. — S. 7.
8. Mazaraki A. A. Dvostoronnye spivrobitnytstvo Ukrayiny ta Pol'shchi: stan ta mozhlyvosti aktyvizatsiyi / A. A. Mazaraki, T. M. Mel'nyk // Formuvannya rynkovykh vidnosyn v Ukrayini. — 2010. — № 12. — S. 257–266.
9. Stolyarchuk Ya. M. Pol'shcha v yevrointehratsiynykh priorityetakh Ukrayiny / Ya. M. Stolyarchuk // Ekonomika ta derzhava. — 2005. — № 9. — S. 25–27.
10. Oficijnyj sajт Derzhavnoi' sluzhby statystyky Ukrai'ny [Elektronnyj resurs]. — Rezhym dostupu : www.ukrstat.gov.ua.
11. Oficijnyj sajт Posol'stva Ukrai'ny v Respublici Pol'shha [Elektronnyj resurs]. — Rezhym dostupu : <http://poland.mfa.gov.ua>.
12. Tovaroobih mizh Ukrayinoyu i Pol'shcheyu mozhna zbil'shyty vtrychi [Elektronnyj resurs]. — http://espresso.tv/news/2015/04/07/tovaroobih_mizh_ukrayinoyu_i_polscheyu_mozhna_zbilshyty_vtrychi_posol.